

אותך אברקש

מסילות למבקשי השם בדרכי העבודה העולה בית קל
במשנתו של הרה"ק מוהר"ן מברסלב זי"ע

פר' בהעלותך - שלח | גליון 7

כשרק תרצה...

הגאון רבי חנן ארבע שליט"א

נכדו חביבו של מרן משיג מיר הגר"א חדש צוק"ל.
ומח"ס 'קרום אליך ה' 'אומרים שאתה מבקש ועוד

מתגבר הקושי ואין כל רצון גשמי לעשותו, אלא שברור
לאדם שזה הדבר הנכון לעשות, במסירות נפש.

בביאור הגר"א על הפסוק במגילת רות "ותרא כי
מתאמצת" הסביר, שכאשר מצווה נעשית מתוך
נגיעות היצר הרע אזי יש חשק ורצון לעצם המעשה,
אך כשהדבר מצד היצר הטוב האיברים מתעצלים
ואינם חפצים בה.

הדברים מפורשים במסכת אבות דרבי נתן פרק ט"ז:
"כשהוא הולך לדבר מצוה התחילו מתעצלין לו כל
אבריו מפני שיצר הרע שבמעיו מלך הוא על מאתים

יתברך יעזרו לו ויזכיר לבבו שיעבין מה לעשות לגרם
נחת רוח לה' יתברך להקרב אליו על ידי זה, כמו
הנשיאים שהבינו מעצמם להביא עגלות להפשיטן אף
על פי שלא נצטוו על זה כלל".

"יפה את רעיתי כתרצה", כשנסת ישראל רוצה
באמת, היא מבינה מעצמה מה עליה לעשות.

כשנוגעים בסוגיה זו, חשוב להבחין בין רצון לשרת
נאמנה את ה', שהוא המזכה אותנו לכוון באמת
לדעתו של מקום, לבין רצון לעשות דבר מסוים.

כל אחד חווה
פעמים רבות רצון
למעשה כלשהו.
גם כשנדמה לנו
בוודאות שזהו
הדבר הנכון והראוי,
אין הכרח שזו
האמת. לא על רצון

כזה אמרו "כשאת רוצה אינך צריכה ללמוד מאף
אחד". רצונותיו של האדם יכולים לסלף את הבנתו
ולהביא אותו לשגיאה.

לפעמים מתעורר ספק וחשש שמה הרצון השלילי
הוא המייעץ, הגר"ח מוולאזין זצ"ל (רוח חיים אבות
ה' ה') מספק מענה ראשוני ללבטים כאלו, וכך כתב:
"...הרבה בני אדם באים בנבכי המבוכות בעניינים
כאלה כי היצר שופטן ומראה להם היתר לאיסור,
ומיישר תועבה ואת הישרה יעקש, אך אמנם בזאת
יבחן: אם הדבר שרוצה לעשות אין בו הנאות תענוג
ולא כבוד ונראה לו שהוא מצווה ידע שהאמת כן הוא
ולא מפיתוי היצר!"

עוד כתב (שם ב): "...ולכן צריך בחינה ועיון טובא
בעת שיעשה האדם דבר, פן תרמית היצר הרע הוא
ומסמא את העין. והבחינה הוא: שכל דבר שאין בו
משום פניות גאווה וממון, ודאי שאין כאן מרמה, ודי
למבין..."

הרצון שבזכותו מכוונים לאמת, אינו רצון לפעולה
מסוימת, אלא רצון לעשות את הדבר האמיתי שהוא
רצון השם יתברך. ואדרבה, כשהדבר אמיתי, בדרך כלל

בפרשתנו "אלדד ומידד מתנבאים במחנה", ומשה
רבינו שמח בכך ומיידל "מי יתן כל עם ה' נביאים
כי יתן ה' את רוחו עליהם". לעתיד לבוא יתקיים בנו
"ונבאו בניכם ובנותיכם", אך לבינתיים כדאי להתבונן
במציאות מופלאה עוד יותר, שראינו בפרשת נשא,
כאשר היו אנשים שללא רוח נבואה זכו לכוון לרצון
ה' יתברך, בדברים שמהם רבינו בעצמו לא השיג
בתחילה.

כאשר הנשיאים הביאו עגלות לשאת את המשכן,
משה רבינו לא רצה לקבלם, עד שציווהו הקב"ה
"קח מאתם!" כמתואר במדרש על הפסוק "ויקריבו
אותן לפני המשכן": "באו ועמדו לפני המשכן ולא
קיבל מהם עד שנאמר לו מפי הגבורה קח מאתם וכו'
באותה שעה היה משה מתיירא ואומר תאמר שמה
נסתלקה ממני רוח הקודש ושרתה על הנשיאים,
אמר לו הקב"ה, משה אילו להם הייתי אומר שיביאו
לך הייתי אומר שתאמר להם, אלא קח מאתם, מאתם
היה הדבר, הא הסכימה דעתם לדעת העליונה".

פלאי פלאות, ללא רוח נבואה, מבלי שהקב"ה אמר
להם, זכו לכוון ולעשות דברים שמהם רבינו לא
השיג. מניין מגיע כוח מופלא שכזה?

הם רצו!

כתב ב'ליקוטי הלכות' (אורח חיים, נטילת ידיים
לסעודה ובציעת הפת, הלכה ו' אות מ'):

"...ועתה בא וראה זה מצאתי במדרש חזיתי שיר
השירים מגדל מעלת הרצון... וזה לשון המדרש שיר
השירים (קפ"ט ו' פסוק ד) "פנה את רעיתי לתרצה"
- כשאת רוצה. כד את פניא לית את צריכה פניא
מפלום, מילך מפלום. מי אמר להם להביא עגלות בקר
לטען המשכן? לא מהו ובהו וכו', עד כאן לשונו.
ושים לבך היטב לכל דבור ודבור מדברי המדרש
הקדוש הזה. פמה וכמה הוא מפליג במעלת הרצון
דקדושה של ישראל עם קדוש שפשוטים באמת
רצונות דקדושה להקרב לה' יתברך אינם צריכים
עוד לבקש משום אדם וללמוד ממנו. רק הרצון בעצמו
יודיע לו מה לעשות לגרם נחת רוח לה' יתברך.
כמבאר במדרש הנ"ל כשאת רוצה כד את פניא לית
את צריכה פניא מפלום מילך מפלום וכו'... עד שיה'

כאשר יש בלבנו רצון אמיתי לעשות נחת רוח לבורא יתברך, רצונו מלמד
אותנו ומדריכנו להבין באיזה אופן המעשה יהיה מושלם ויעשה נחת רוח
לבורא יתברך שמו.

וארבעים ושמונה אברים שבאדם ויצר טוב אינו דומה
אלא למי שהוא חבוש בבית האסורין שנאמר "מבית
הסורים יצא למלוך" זה יצר טוב.

כשראתה נעמי שרות "מתאמצת", שהדבר קשה לה,
היא הבינה שכוונתה טהורה ואמיתית ולכן חדלה
מלשכנע אותה לחזור לעמה.

כאשר יש בלבנו רצון אמיתי לעשות נחת רוח לבורא
יתברך, רצונו מלמד אותנו ומדריכנו להבין באיזה אופן
המעשה יהיה מושלם ויעשה נחת רוח לבורא יתברך
שמו. הרצון לעבוד בשלמות מאיר בנו את ההבנה מהו
הדבר הנכון לעשות, אף שלעיתים כלל איננו רוצים את
הדבר מצד עצמו, והמעשה אף קשה לנו ודורש מאיתנו
הקרבה, מכל מקום אנו זוכים להבין שזוהי חובתנו
והדרך הרצויה.

כולנו מתמסרים לחובתנו להשקיע בלימוד תורתנו
הקדושה, ולפעמים העבודה של בניין הרצון הפנימי
נזנחת. כעת נבין עד כמה משמעותי פיתוח רצון
אמיתי לעשות רצונו יתברך, שבעזרתו נפתחים
בפנינו שערי השגה והדרכה, שערים שהלומד ללא
רצון זה עלול להחמיץ...

אדם כי ימות באור

הוא צריך להתייגע מאד בעסק התורה שבע"פ, לברר ולהכניע בחינת אחיות מ'פושעים יכשלו בם' דהיינו המחשבות של גסות ופניות והערמומיות, שרודפים אחרי מחשבתו, ורוצים להטות לבבו מן האמת ח"ו, לעסוק בתורה בשביל כבוד וגסות, בשביל שיתקרא 'רבי', בשביל שיהיה רב באיזה קהילה, או מורה הוראה, או להיות מפורסם... ולהנהיג העולם ולהרבות כבודו, כנהוג עכשיו וכיוצא, באלה הפניות והשטותים הרבים, והבלבולים, שיש להלומדים בשעת עוסקים בתורה שבע"פ..."

"אתה שומע ישראל, מה ר' נתן כותב כאן? יש אפשרות ללמוד כדי להיות בענינים, כדי להשיג 'מעמד', כדי להיות מהבחורים החשובים של ה'קיבוץ', וזה בסדר בהתחלה, כמו שחז"ל אומרים מתוך שלא לשמה' בא 'לשמה', אבל א"א להשאר ככה כל הזמן, וצריך לעבוד על זה שהלימוד יהיה כדי לשמח את ה'. בכל מילה שלומדים אנחנו עושים נחת רוח אדירה לה' יתברך, וזה צריך להיות המטרה העיקרית שלנו בלימוד"

"וואו..." הגיב ישראל בהתפעלות "זה פשוט מדהים!!! אז כל השבוע הזה עשיתי משהו ממש גדול, עשיתי נחת רוח עצומה לה' יתברך בלי קשר למבחן של 'דרשו', וכל הסוגיא של סדר ב' עשתה רעש גדול בשמים ולא משנה שזה לא הפשט האמיתי בסוגיא..."

חיים חיך, בדיוק לזה הוא חיכה. "ממש כך!!!" הלואי שזוכה להרגיש את זה, לחיות את זה, וכמו שר' נתן ממשיך שם: "ועל כן צריכין יגיעה גדולה לשוב בתשובה שלימה ... ולהתאמץ להכניע ולהשפיל כל אלו המחשבות ... ולבקש מהש"י שיזכה ללימודו 'להשכינה', דהיינו שיעסוק בתורה בשביל הש"י לבד, שצונו לעסוק בתורה, ולעשות נחת רוח לפניו... אם באמת נזכה ללימוד בצורה הזו, אז יהיה לנו שכל ישר וסברות אמיתיות בתכלית, וכמו שמבואר שם, שכל שהלימוד מוזכר מפניות, זוכים 'להלכה ברורה', כי כשהלימוד בשביל ה' יתברך, אז ה' נמצא, וכשה' עמו אז ודאי שהלכה כמותו..."

עננת התוגה ששרתה על פניו של ישראל חלפה כליל, ומעיניו ניבט מבט נחוש... "בע"ה הלימוד שלי יראה אחרת, לאט, לאט, אני יעבוד ויתאמץ, עד שהלימוד שלי יהיה נטו לעשות נחת רוח לאבא שבשמים..."

"אני יגיד לך מה קרה!!! שבוע שלם אני משקיע ואני רואה שזה לא שווה כלום, אז איך אני לא יהיה עצוב?! כל השבוע למדתי למבחן, חזרתי על שש דפים ובסוף אין מבחן, בשביל מה ישבתי כ"כ הרבה זמן?! יכולתי לפטפט או לנוח... ולא זו בלבד, כל הס"ב של השבוע ששברתי את השיניים להבין, הכל היה עורבא פרח ותו לא..."

"תראה ישראל, אני מאוד מבין אותך... אבל אני רוצה להגיד לך משהו מאוד חשוב, אם העמל' שאתה משקיע בלימוד, ממוקד אך ורק בהבנת הסוגיא,

אם ה'עמל' ממוקד אך ורק בהבנת הסוגיא, 'להצליח במבחן', ו'להיות בהספקים', אז זה באמת כואב, ולפעמים יכול להיות יותר גרוע ממה שאתה מרגיש עכשיו... אבל אם תשקיע בלימוד במשהו נוסף, אני בטוח שכבר מקרים כאלו לא ישפיעו לך על המצב רוח".

'להצליח במבחן', ו'להיות בהספקים', אז זה באמת כואב, ולפעמים יכול להיות יותר גרוע ממה שאתה מרגיש עכשיו... אבל אם תשקיע בלימוד במשהו נוסף, אני בטוח שכבר מקרים כאלו לא ישפיעו לך על המצב רוח".

"אני לא מבין? מה כבר אפשר להשקיע? חוץ מלהתמיד, ולעיין כמו שצריך? ואיך זה יכול להשפיע בכלל?"

"בוא תשמע מה ר' נתן אומר ותבין טוב מאוד..."

"כי צריך לעמול בתורה ביגיעה גדולה, כמו שכתבו רז"ל, 'אדם כי ימות באור' אין התורה מתקיימת אלא במי שממית עצמו עליה, וכמו שכתוב 'אם בחוקתי תלכו' שתהיו עמלים בתורה... ועיקר העמל והיגיעה שצריכין לעמול ולהתייגע הרבה בתורה, הוא רק בשביל לברר עסק התורה, שיהיה הלימוד לשמה, לעשות נחת רוח ליוצרו יתברך, ולא יהיה לימודו ח"ו בשביל תועלת עצמו, להתיהר, ולקנטר ח"ו, ולא יעשה עטרה להתגדל בהם, ולא קרדום לחפור בה וכו'... וכל מי שרוצה לעסוק בתורה באמת, ולזכות ל'כתרה של תורה', לזכות ע"י התורה לחיי עולם, להתדבק בקונו, אשר זה תכלית עסק התורה הקדושה,

ישראל המתין בקוצר רוח ליום חמישי. במשך כארבעה שבועות הוא גזל משנת הצהריים שלו, ומזמן ארוחת הערב, וישב בבהמ"ד כשהוא מתייגע בעמל רב על חציו השני של פרק 'הערל'. עד שכל הגפ"ת היה נהיר לו, והוא היה מוכן למבחן המסכם של הארגון המפורסם 'דרשו'. השבוע האחרון עמד להסתיים וישראל השתוקק כבר להיות אחרי המבחן, ולראות את הפירות של כל המאמץ שהשקיע בחודש האחרון...

יום חמישי לאחר תפילת שחרית... ישראל נעמד בכניסה לבהמ"ד ממאן להאמין למראה עיניו, על הקיר התנוססה מודעה מטעם 'דרשו', וכך נכתב שם: לבני הישיבה היקרים, המשתתפים במבחנים! עקב תקלה במערכת, המבחן לא יתקיים היום וידחה לשבוע הבא ביום ה', עמכם הסליחה... * * * ישראל נכנס לס"ב, הוא ניסה להסיח דעת

מהמבחן שנדחה ולסיים את ההספק השבועי עד סוף העמוד - סוגית 'ביאה' 'נישואין' עושה או 'אירוסין' עושה... גם בלי המבחן זה היה שבוע מתיש לגמרי, אחת הסוגיות הסבוכות ביותר בפ' ארבעה אחין, האם 'מאמר' עושה 'קנין גמור', או רק 'לדחות בצרה', רש"י ותוס', ר"י והראשונים, ואח"כ לחשבן ולאחוז ראש בכל המהלך בגמ' לפי כל שיטה, אוהו... כמה כוחות זה סחט ממנו... לקראת סוף הסדר, ישראל יצא עם שאר בני הקיבוץ לעבר אוצר הספרים, שם נמסרה 'חבורה' מאת ה'ראש בקיאות' הגאון ר' שמואל הופמן... שעה ארוכה עמד ר' שמואל וסידר את הסוגיא בצורה יוצאת מן הכלל, קודם כל את רש"י, אח"כ את ר"י, ואח"כ את דברי הראשונים, כשהוא מסביר מה מרויחים בכל צד, ומה נשאר קצת קשה... ישראל נדהם, כזה סדר ובהירות בזמן כ"כ קצר, אך בד עם השמחה, הוא הרגיש כאב מאוד גדול. כל העמל של כל השבוע כמו ירד לטמיון, כל החשבונות והמהלכים שלו בסוגיא, פשוט היו טעות גמורה...

ואז... הוא נתקל בו... "היי. ישראל מדוע אתה נראה כ"כ עצוב? קרה משהו???"

ישראל הרים את הראש וראה את חיים...

"מה קרה!?"

שלום וברכה, כמדי שנה עבר עלינו חג השבועות בהתעלות גדולה ונפלאה, הרגשה מאוד מרוממת של קרבת השם וחיבור לתורה.
אך במציאות, ההרגשה הזו הולכת ונעלמת.
וכך זה בכל זמן מרומם וחג האם זה חייב להיות כך? האם יש דרך לשמר את ההרגשה הזו לכל השנה או לפחות לחלק ממנה?

תשובת אחד מחשובי התלמודי חכמים שליט"א:

שאלת האם יש דרך לשמר את הרגשת הרוממות שהאירה לנו בשבועות. התשובה הקצרה היא - לא.

התשובה הארוכה יותר, גם היא - לא. אלא שלאחר ה'לא' יש מקום לצעוד ולהתבונן בשני כיוונים. הראשון - מה בכל זאת ניתן לעשות, בכדי לשמר ולהיעזר באותו אור שהולך ונמוג. השני - עלינו להבין מדוע באמת האור נעלם, כשהתבוננות נכונה אולי תוביל אותנו למסקנה שהאור מלכתחילה לא נועד ללוות אותנו עד עולם, יש לו (ולנו) תפקיד אחר.

בשורות הבאות ניגע רק בכיוון הראשון.

הכיוון השני הינו רחב ויטודי, והחפץ להכיר כראוי ימצאהו מבואר כשולחן ערוך בספר 'ליקוטי הלכות', הלכות תפילת המנחה הלכה ז' (ארוך אך משתלם).

*

ב'ליקוטי הלכות' הרחיב מוהרנ"ל לבאר את דרכי הפעולה וההתייחסות הנכונה למציאות שתיארת, שבה אורות נפלאים שזכינו להם נעלמים ונמוגים. וזה לשונו בהלכות ברכת הפירות הלכה ד' אות י"ב:

...על פן צריך האדם לשמר את הזכרון מאד שיזכיר את עצמו בכל פעם את כל התשוקות הראשונות וההתלהבות והפספוסין שהיו לו מעולם לה' יתברך

ולעבודתו, כדי להמשיך עליו את כל הרשימות שנשארו מהשתוקקות הראשונות, כדי שיתעורר על ידי זה לשוב לה' יתברך. כמו שקטב רבנו זכרוננו לברכה, שהאדם צריך לאחוז עצמו בהרשימות שנשארו לו מימים הראשונים שהיה מזרח לו אורו יתברך וכו', עין שם (ליקוטי מוהר"ן סי' רכ"ב).

וזה בחינת יוסף שהיה בחינת התקון של חלום פרעה שנותן עצה שתתקיים השביעה והטוב של שבע שני השבע ולא תכרת הארץ ברעב שהוא בחינת המחין של חוץ לארץ. ועצתו הוא שיקבצו את כל אכל שבע שנים הטובות האלה והיה האכל לפקדון וכו', הינו שתכף קשנתעורר על האדם איזה טוב בחינת קדשת ארץ ישראל שמשם כל הקדשות, אזי תכף יעשה איזה עבדא דקדשה על ידי השתוקקותו, להתפלל או ללמד או יעשה איזה מצוה, ויעשה לעצמו אוצרות במחו להטמין שם את כל הטוב של שבע שנים הטובות.

כי האדם יש לו בחירה ויש כח בידו קשבא עליו איזה תשוקה טובה להטמין ולקשר אותה בפנימיות מחו ולקח במחשבתו זאת התשוקה לזכרה היטב שלא ישכחה, כי מאחר שיוסף הצדיק מודיע לו מקדם שאחר כך יבואו עליו ימי רע חס ושלום, וירצו להשפית ממנו כל הטוב ההוא, על ידי זה המשפיל יבין מעצמו שצריך לגנו היטב את כל הטוב של בחינת שבע שני השבע, דהינו שיקשר החשק דקדשה במחשבתו ויקח בדעתו זה הענין

*

בדברים אלו מוצגות שתי דרכי פעולה המשלימות זו את זו: ההדרכה לשעות האור, והעצה לשעות החושך.

בזמן ההתעוררות והארת הדעת עלינו לבנות לעצמנו כלים שיסייעו בידינו לבחור בטוב ולפעול בעתיד גם מתוך קטנות המוחין ועוצם הבלבולים והקשיים. בשנות השבע, כאשר מודעים לכך שיבואו בהמשך שנות רעב, אוצרים את השפע הרב שישנו, על ידי פעולות ומעשים טובים, ובעצם המחשבה - 'ויקח בדעתו זה הענין בעצמו, שאפלו כשיטמטם לבו על ידי התעוררות הרע שבחובלים, אף על פי כן יתחזק בעבודת ה' על ידי שיזכר את עצמו בהתשוקה הראשונה'.

אחר כך, בהגיע תור 'שנות הרעב' (שבוודאי יבואו!) מוציאים מהמחסנים את כל מה שאצרו, נשענים על אותן התעוררויות שהיו לו בעבר וסומכים עליהם. ואז מתגלה, שכלל לא היו כאן 'שנות רעב'. כל השפע והאור הדרוש הגיע במלואו. עלינו בסך הכל הוטל התפקיד לאגור את הכל, ולא לשכוח את העבר אלא לשלוח את האוצרות מהמחסנים בבוא העת...

אור עיני שעמתי מעש הדבש

עמקות חכמת תורתנו הקדושה, כי לא המדרש עקר אלא המעשה, ועל פן נקראת התורה 'עצות'. (פמבאר בזוה"ק 'תר'ג"ג עטין דאורי'א)

וכל מה שהמדרגות נמוכות ביותר שם צריכין ביותר עמקות העצות של התורה הקדושה, וזה שהשיב משה למלאכים 'כלום קנאה יש ביניכם? יצר הרע יש בכם? וכו' היינו פנ"ל

(ליקוטי הלכות הל' תענית הלכה ד' אות י"ד)

בכל מצוה ומצוה ובכל אות ותבה של התורה הקדושה יש בה חכמה קדושה עמקה ונפלאה מאוד, שלמוד החכמה הקדושה שבה זאת יכולין גם המלאכים ללמוד, על פן שאלו אשר תנה הודף על השמים'.

אף באמת אין שום חכמה נחשבת כי אם קשבים על ידה לעצה שלמה, ואפלו חכמת התורה הקדושה שרק היא היא החכמה האמתית אף על פי כן, היא גם היא אין חכמה נחשבת כי אם קשיוזין לקבל עצה שלמה על ידה שיצליח על ידי זה לנצח, וזה עקר תכלית שלמות

עיר של תורה

עמוד התווך חלק מורצאות הגיליון נתרמו רופאת חיה בת חנה מרים לרפ"ש לעילוי נשמות ר' חיים ז"ל ביבלחט"א ר' נתן שליט"א
--

זכות הפצת הגיליון בני ברק לע"נ שלמה יהודה בן דוד תנעב"ה	זכות הפצת הגיליון בירושלים לזכות אחרון משה מרדכי בן גיטל להעלות בכל העניינים	זכות הפצת הגיליון ברכסים להעלות משפחת בוכבוא בכל העניינים	זכות הפצת הגיליון בנתביבות לע"נ מרים בת יעקב, ומרדכי בן מנחם מנדר תנעב"ה
---	--	---	--

המחדש בטובו

חדשות ועידכונים מהנעשה והנשמע

ותתענג בדשן נפשכם

אפשר לערוך או בטלפון או בעמדות 'נדרים פלוס'. ולדברון הלימוד מתקיימת אף הגרלה שבועית, כשקורב ל-50 זוכים מדי שבוע לסכומי כסף מכובדים המועברים לכרטיס ה'אידיש כארד' המוענקת ללומדים מיד בהצטרפותם לתכנית.

מארגון החשוב 'לטייל בתורתו' מוסרים שהצימאון לדבר ה' רק גדל מיום ליום, ורק במחזור הזה הספיקו כבר להצטרף מאות! בחורים ואברכים, בנוסף לכל אלו שהצטרפו

הייחודי בשם 'טעמו וראו' אשר כשמו כן הוא לזכות את כל הדורש את ה' לטעום ולראות מעט מן המעט 'כי טוב ה' את הטוב הנפלא הזה שהקב"ה העניק לנו ברוב טובו.

בחודשים אלו 'הולכים' המוני המשתתפים עם תורה נ"ו חלק ראשון (מאמר 'וביום הביכורים') משתעשעים באמריה מתענגים מצוף דבריה, הופכים את חייהם לגן עדן ממושך, כאן, בזה העולם.

בנוסף מתקיימת מבחן שבועי אותו

לבטא את ההרגשות שמרגישים הלומדים, בבחינת 'שכורת ולא מיין...' (כמובן שכל זה הוא כאין וכאפס למה שמקבלים באמת מהלימוד הקדוש)

וביותר הוא שרביה"ק בעצמו התווה את דרך העיון שבספרו, דרך ונתיב אשר כל הבא בשעריה משתומם על עמקות חכמת התורה העמוקה מיני ים הנתגלית בפניו, מבחיל על הרעיון!

אפריון נמטיה לארגון החשוב הפועל ללא לאות להעצמת הדבר הגדול הזה, ארגון 'לטייל בתורתו' בפרויקט

ליקוטי מוהר"ן... הן נודע בשערים גדלו ותוקף תפארתו, ואך לגירעון וחסר תחשב מה שרק נכתוב בשבחו.

מה נאדר ונפלא הוא המציאות המתרחשת, כמדי יום מתפשט יותר ספרו הקדוש של רבינו זי"ע, המוני מבקשי ה' המגלים את באר מים חיים מרוים את נפשם השוקקת.

ואם כל הגדולות והנצורות להם זוכים הלומדים עוד בזה העולם הוא על כל צורת לימוד שהיא, הרי שבלימוד העיון שבה אבדו כל צירופי האותיות

כבר במחזורים הקודמים.

זה הזמן לכל אחד להצטרף גם הוא ללימוד של הספה"ק 'ליקוטי מוהר"ן' בעיון ועמקות להתענג על ה' טעמו וראו כי טוב ה'.

לשיעורים מידע ופרטים על הפרויקט, ההגרלות והמלגות.

קו 'טעמו וראו'

077-336-2063

המה מעידי

מפיהם ומפי כתבם של רבותינו צוקלל"ה ויבדלחט"א

הנאון הגדול בעל ה'תורת זאב' ר' זאב דוב צצ'יק זצ"ל מנאמני ביתו של הנרי"ז מבריסק צצ'יק זצ"ל

ר' זאב דוב צצ'יק זצ"ל

כמה פעמים מילים אלו 'מי כמוה מורה' ומורה עלה על ראשי כששמעתי את המלים האלו יצאים מפיו באמת ובתמים ובלב שלם.

והנה כשנסענו לפני יותר מעשרים שנה חבורה שלמה על ר"ה לאומן עם הנסיעה המפורסמת אשר נקראת בשם 'נסיעת קישינב', ובערב ר"ה כשהיינו בקישינב עמדנו לבקש על נפשנו רחמים ותחנונים מאת ממשלת הזדון של הרוסים לרחם עלינו שיפתחו לנו שערי עיר הקודש אומן על ימי ר"ה הקדושים, ולא אבו הרשעים האלו לתת לנו לעבור בגבולם, והקשו את רוחם ואמצו את לבבם ונשארו על ימי ר"ה הקדושים בקישינב ושבוענו הרבה צרות ורעות, וחזרנו בידיים רקות כאשר באנו כן שבנו. ויהי כבואי אל אחי וסיפרתי לו את כל המעשה הזה והייתי שבור ורצון מטלטול הדרך הקשה וליבי היה דווי כי לא זכיתי לבוא אל הקודש פנימה להיות על ימי ר"ה הקדושים באומן, ענה ואמר לי 'אין דאגה' ואמר לי בלשון הלמדנים דליטא 'יש כאן שני חלונות, חלון א' לנסוע את המצדיק על ר"ה וחלון ב' להיות על ר"ה, והם שני תיקונים מיוחדים, והתיקון לנסוע אל הצדיק זה היה לכם בשלימות, ואם כן כדאי היה הדבר לנסוע רק בשביל זה, וכשאמר לי את הדברים האלו הנאמרים באמת החייה אותי.

ולמים הבאים כשנסעתי לאומן, וזכיתי להשתטח על ציונו הקדוש של רבינו זי"ע ובאתי ואמרתי לו שזכיתי להשתטח על ציונו של רבינו זי"ל נתמלא בשמחה רבה ועצומה, ואמר לי בחרדת קודש כמה פעמים 'זכית להיות אצל ר' נחמן זי"ע'

(אחיו הגה"ח ר' שמואל צצ'יק זצ"ל בספרו 'עין הארץ')

הסכמתי. הלא תראה בעיניך שגם ר' נתן תלמידו פירש השו"ע ע"פ הרבה מאמרים מהליקו"מ אם כן יש בסיס על מה שאמרתי לך'

ואחר כך אמרתי לו שהרב הגאון ר' נחמן (גולדשטיין) אב"ד טוהרין עשה ספר 'נחת השולחן' שפרש ג' חלקי שו"ע ע"פ מאמר הראשון בליקו"מ והצעתיו לו שגם הוא יעשה כזאת ע"פ מאמר ב' בליקו"מ, ואמר לי שגם הוא יכול כזאת, אבל אין לו הזמן לזה. וחבל על דאבדן.

(אוצר נחמני קנ"ט)

כמו כן מספר בנו הגה"ח ר' פנחס שליט"א ששני הספרים שהיו מונחים בתדירות בתוך תיק הטלית ותפילין של אביו הגדול ולא משו מתחת ידו, היו הספר הקדוש 'ליקוטי מוהר"ן' ועוד ספר מספרי חסידות.

וכן אזכיר כאן לטובה את אחי הגדול ממני הרב הגאון הצדיק ר' זאב דוב צצ'יק זצ"ל, הגם שלא היה נמנה על עדת החסידים, אמנם לבד תקפו וגבורתו בתורה הנגלית בהיותו עמקן נפלא בעומקו של הלכה כאחד הגדולים, היה מלא וגדוש בהרבה ספרי חסידות וסיפורי הצדיקים מהבעל שם טוב הקדוש ותלמידיו הקדושים והבאים אחריהם, והיו אומרים עליו כשמדברים אתו מאיזה חסידות שהיא, חושבים עליו הוא מגוע החסידות מדורי דורות, כמו כן היה ידען נפלא בספרי חסידות 'ברסלב'.

והראשון שהביא אותי אל בית היין ונתן לי לטעום מהיין הטוב הזה ולימד אותי בפעם הראשונה כפי אשר נקלט לי במוחי בספרי ליקו"מ הוא האיש המופלא הזה, והייתי אז בגיל צעיר מאוד ונקלט בזכותו, שהתחיל ללמוד איתי את ההקדמה של ליקו"מ, ובהגיעו למילים 'מי כמוה מורה' הרים את קולו ואחוז חיל ורעדה, ואמר

הגאון רבי וולוו צצ'יק היה מנאמני ביתו של הרב הגאון הגרי"ז מבריסק זצ"ל פה עיה"ק ירושלים, וגם היה בעל תפילה אצלו. הוא היה מהלומדים החריפים בשיבה הגדולה עץ חיים פה עיר הקודש, הוא היה גאון ובקיא בראשונים והאחרונים כאחד הגאונים, והצטיין להפליא במיוחד בבקיות כל ביאורי הגר"א על השו"ע, כפי מה שראיתי ושמעתי ממנו בוויכוחו ופולפולו עם גדולי וטובי הלומדים בשיבה. ובהיותי לומד בשיבה זו למעלה מעשר שנים הזדמן לי באחת הימים לשוחח אתו בענייני החסידות, וראיתי שגם בזה יש לו בקיות, ומעניין לעניין שאלתי מה הוא אומר על הליקוטי מוהר"ן ואם למד בו? השיב לי שהוא עבר על הספר מראשו לסופו, רק אתם החסידים לומדים בו על דרך החסידות והנסתר ומצד האמונה והקדושה שבו, אבל אני עברתי על הספר גם מצד הנגלה, ונוכחתי שמלבד הבקיות הנפלאה הנמצא בו הוא גם מלא עמקות וחריפות וגאונות, ואפשר לגבש שם סוגיות הש"ס וספרי הראשונים והאחרונים וכו' ושאלתי איך יתכן זאת? הלא רוב רובו של הש"ס והראשונים הם הלכה ושקלא וטריא ופולפולים, ואיך הם שייכים (לכאורה) לליקו"מ שהוא ספר חסידות בלא פסקי הלכות?

וענה לי, אתן לך דוגמא מסוגיא אחת של 'תגרי לוד' בפרק הזהב איך מפורשת באיזה מאמר בליקו"מ (כמדומה בתורה ל"ה שמדבר שם מעניין משא ומתן) ובאר בזה מחלוקת ר' טרפון וחכמים וכו', ונדהמתי מאוד שגאון כמוהו יכול למצוא הכול בספר זה, ואפילו סוגיא קשה כזאת, ואמר לי 'מה אתה מתפעל מזה? הלא ר' נחמן בעצמו אמר שעם כל מאמר שלו יכולין לעבור כל התורה כולה, ממילא אינך צריך

נהנת מהעלון?
רוצה לזכות גם את שכניך וידידך?

בעיה מהיום תוכל לקבל את העלון הנפלא **אוצר אבן** ישרות אלך בדמי השתתפות סמלית של הדפסת העלונים + דמי משלוח. לתשומת לב-מתכונת הפעם של העלון יתבצע מהיום רק במתכונת זו.

היה שותף וטול חלק בימי הרבים הגדול והיה בכלל מצדיקי הרבים בכוכבים המהירים כחור הקריק.

בנשית חלק בסכומים הבאים תוכל לזכות לקבל את העלונים אלך לבית, להפיצם ולחלקם ביעקב. או לחילופין לתרום זכות מספר עלונים אלו ולזכות יהודים אחרים

תומך נאמן | 35 ₪
זכות של 50 עלונים פעמיים בחודש

מזכה הרבים | 60 ₪
זכות של 100 עלונים פעמיים בחודש

עמוד התווך | 100 ₪
200 עלונים פעמיים בחודש

עיר שר תורה | 200 ₪
זכות הפצת העלון הנפלא בעיר שלמה

לפרטים: 0533116547